

a Mi lapunk

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége kiadványa

Szociális háló

A rászorulókat támogatása kezdetektől fontos szempont volt a pénzügyőrség életében. Szociális és kegyeleti segélyre mindig számíthattak nemcsak a testület tagjai és nyugdíjasai, de családtagjaik is (ők temetés esetén). A Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságának Szociális Bizottsága intézte a segélyezést. Hasonló támogatásban az APEH nyugdíjasai csak rendkívül indokolt, és rendkívül ritka esetben részesültek. Az APEH-hal történt összevonás után 2013-ban módosították a Foglalkoztatási Szabályzatot, amelynek részeként a nyugdíjasok segélyezési feladatát a NAV Nyugdíjasainak Országos Szövetsége hatáskörébe utalták, az erre a célra szolgáló keretösszeget is rendelkezésére bocsátva. Attól kezdve két grémium foglalkozik az adóügyi és a pénzügyőr nyugdíjasok segélyezési ügyeivel.

I. Szociális és Kegyeleti Bizottság

Az elnökség 2015-ben létrehozta a Szociális és Kegyeleti Bizottságot, amely jelenlegi formájában 2017 februárja óta működik. A tagok: Komor Géza, a bizottság elnöke, Muzslai Jánosné, Baloghné Gyurgyik Gabriella, Csík István és Barna Tamás.

A bizottság két feladatot lát el: az adóügyi nyugdíjasok szociális segélyezését a rászorultság arányában, valamint kegyeleti segélyezést a NAV valamennyi nyugdíjasa számára. A bizottság a feladatát – az elmúlt évek tapasztalata szerint – tisztességgel, közmegegyezéssel végezte.

2017 februárjában – a jelenlegi bizottság felállásakor – a szociális segély maximális mértéke 30 ezer, a kegyeleti segély pedig 40 ezer forint volt. Bizottságelnöki megbízásomat követően kezdtem azon dolgozni, hogy az anyagi feltételek figyelembevételével hogyan lehetne megemlíni mind a kétfajta segély összegét. Mivel a segélyezések fordítható összeg véges, ezért az emelést úgy kellett végrehajtani, hogy a rendelkezésünkre álló keretet ne lépjük túl. E célból hosszas számolgatás után – az elmúlt évek kifizetéseit alapul véve – degresszív módszert dolgoztunk ki a szociális kifizetésekre, míg a kegyeleti támogatást minden esetben egy fix összegben állapítottuk meg. Ez az összeg a bizottság alakulásakor 40 ezer forint volt, ezt 10 ezer forinttal megemeltük. Az elnökség 2020 februárjától 60 ezer forintra módosította a kegyeleti segély mértékét.

A szociális segélyeknél 50 ezer forintra emeltük a maximumot, ám itt az egy főre eső jövedelem határozza meg a kifizethető segély összegét. A maximálisan kifizethető 50 ezer forintot azok a kérelmezők kaphatják meg, akiknek az egy főre eső jövedelme a 105 ezer forintot nem haladja meg.

Kegyeleti támogatásban az a személy részesülhet, aki eltemetett a NAV jogelődjeinek nyugdíjasát, azaz az elhunyt a jog-

előd szerveknél (APEH, Vám- és Pénzügyőrség) vagy a NAV-nál kellett, hogy alkalmazásban álljon.

A bizottság tagjai munkájukat ellenszolgáltatás nélkül, emberbaráti szeretetből és tiszteletből végzik. A tagok közül ketten vidékről járnak fel a bizottsági ülésekre, amely nem kis időt vesz el a mindennapjaikból. Ezért nagyon jólesik, hogy a kegyeleti támogatásban részesültek közül elég sokszor kapunk köszönetet a meglehetősen gyors és hatékony támogatásért.

A bizottság munkája azért fontos, mert nyugdíjasokról van szó, ahol a jövedelmek nem magasak, az életút pedig már a vége felé közeledik. Nem mondható hálás feladatnak mások szükségletéről dönteni, de ezt nekünk fel kell vállalnunk úgy, ahogy fel kell vállalnunk az elhunyt kollégáink családjának gyászában való osztozását is.

Szövetségünk a bizottság létrehozásával példát kíván mutatni arra, hogy miként képes egy szervezet a maga módján a tagság gondjában, bajában segíteni. Mi, a Szociális és Kegyeleti Bizottság a szervezet adta lehetőséget felhasználva ennek a segítségnek és gondoskodásnak próbálunk eleget tenni. Tesszük ezt ma ugyanúgy, mint ahogy eddig tettük, és megpróbáljuk majd a következőkben is ugyanilyen hatékonysággal és empátiával a tagság felé a feladatainkat végezni.

Komor Géza
a bizottság elnöke

II. A NAV Pénzügyőr Nyugdíjasainak Alapítványa

A Vám- és Pénzügyőrség országos parancsnoka 1991. december 30-án létrehozta a Vám- és Pénzügyőrség Nyugdíjas Alapítványt, amit a Fővárosi Bíróság 1992-ben vett nyilvántartásba. Az Alapítvány célja a vám- és pénzügyőrség nyugdíjasainak és azok özvegyeinek szociális támogatása.

A NAV létrejöttével az alapítvány elnevezését módosítani kellett a szervezet további tevékenységének zökkenőmentes folytatása érdekében – természetesen a vonatkozó törvényi előírásoknak megfelelően. Nagy megegyezéssel vettük tudomásul, hogy Alapítványunk ezen kívül mindenben megfelelt a Polgári Törvénykönyv 2003-as törvényi előírásainak.

Ennek megfelelően az alapítvány neve NAV Pénzügyőr Nyugdíjasainak Alapítványa névre módosult 2011-ben, a célja maradt az alapításkor meghatározott tevékenység.

Az alapító az alapítvány vagyonának kezelésére 5 fős kuratóriumot nevez ki a NAV NYOSZ elnökének előterjesztése alapján hároméves időtartamra. A kuratórium elnöke Gerencsér György, tagjai: Imre Józsefné, Juhászné Puja Erzsébet, dr. Király Vince és Szobota Gyula – akik hosszú ideje, ellenszolgáltatás

nélkül, kifogástalanul végzik munkájukat. A jelenlegi elnök és a tagok tizenegy éve végzik ezt a szociális tevékenységet.

A beérkező kérelmeket a kuratórium kéthavonta elbírálja, és kiutalja a megítélt összeget. Ennek mértéke összhangban áll a Szociális és Kezleti Bizottság által nyújtott segély összegével. Figyelembe vesszük az egy főre eső nyugdíj összegét és a kérelmező lakhatási körülményeit. A kérelmet a klubvezetők javaslattal látják el, hiszen ők ismerik a nyugdíjasok életkörülményeit.

Évente átlagban 70-90 fő fordul az alapítványhoz, a kiutalt összeg 1-1,3 millió forint között mozog. Megfigyelhető, hogy a kérelmezők életkora folyamatosan növekszik, ma már szinte 70 év alatti kérelmező nincs. Ebből is látszik, hogy hiánypótló szociális támogatási rést próbál betölteni az alapítvány.

Működésünkről évente beszámolunk a NAV NYOSZ elnökségének.

Gerencsér Györgyi
a kuratórium elnöke

Vendéglátás Komárom-Esztergom megyében

Tatabányán

Már hagyománnyá vált, hogy évente egyszer összejövünk azért, hogy kifejezzük hálánkat, tiszteletünket, megbecsülésünket azok iránt, akik hosszú, munkában eltöltött évek után élük megérdemelt nyugdíjas éveiket. Doktor Imre Zoltán igazgatási főreferens a szeretet szavaival üdvözölte a volt APEH és jogelődjének nyugállományú dolgozóit a helyszíni választott Stúdium Étteremben. Kiemelte, hogy egy bölcs mondás szerint a világ összes anyagai között a szeretetnek van a legerősebb kötőképessége, és a legnagyobb teherbíró ereje.

Dr. Ladosné Kelemen Éva, a NAV Komárom-Esztergom Megyei Adó- és Vámigazgatóság igazgatója köszöntötte a résztvevőket, beszélt igazgatóságunk életéről, a 2019-es esztendő történéseiről, a létszámhelyzetről, az eredményeinkről. Szervezetünk vezetője szeretettel invitálta a tagságot az év végi Mikulás-bárra.

Horváth Attila alelnök felhívta a megyei tagság figyelmét a nyárbúcsúztató és főzőversenyre, a szenior tízpróba, valamint a Seniorfeum címmel megrendezett kulturális programokra. Elmondta azt is, hogy a tízezer nyugdíjas kollégából mintegy kétezer-ötszáz NAV NYOSZ tagok. Méltatta, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal mintegy húszmillió forinttal támogatja a szervezetet, biztosítja az iroda- és eszközhasználatot. Örvendetesnek nevezte, hogy sok magánszemély támogatja a szövetségi

számos vezetőség egyhangú szavazással döntött az elismerés odaítélése mellett.

Dobos Károly régióvezető és Verbó Árpád klubvezető a tagságot nagyobb aktivitásra ösztönözte, utalva a pénzügyi lehetőségek jobb kihasználására, példaként említették a sikeres budapesti kirándulást. A finom vacsora elfogyasztása közben a Pénzügyőr Zenekar tánczenekara teremtett remek hangulatot, a jóízű beszélgetések elmaradhatatlan kellékét.

Komáromban

A Komárom-Esztergom megyei nyugdíjas pénzügyőrök év végi találkozóját dr. Ladosné Kelemen Éva igazgató asszony nyitotta meg, üdvözölte a megjelent nyugdíjasokat, majd ismertette az igazgatóság elmúlt egy évben végzett feladatait.

Ezt követően dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke ismertette a Szövetség pénzügyi helyzetét, beszámolt az országos szinten végzett feladatokról, tájékoztatót az országos rendezvényekről. Elismerésben részesítette Madari Tibornét, néhai Madari Tibor nyugdíjas pénzügyőr özvegyét, aki sokat tett az elmúlt években a Komárom-Esztergom megyei Nyugdíjas Klubért.

Az országos ismertetést követően Dobos Károly, a közép-dunántúli nyugdíjasklubok régiófelelőse számolt be a régiós eseményekről. Végül Szegedi Gyula, a Komárom-Esztergom megyei klub vezetője idézte fel a 2019-ben szervezett rendezvényeket, kirándulásokat.

A beszámolókat követően Egyed László verssel köszöntötte a megjelenteket, ezt követően Major Mária klubtag játszott el néhány dalt tangóharmonikán. Az estebéd előtt a Pénzügyőr Zenekar fúvós kvintettjének koncertjével fejeződött be a hivatalos program.

Doktor Imre Zoltán
adószakmai sajtóreferens

munkáját. Végezetül a Komárom-Esztergom megyei Adóügyi Klub létrejöttéhez és működéséhez nyújtott hathatós támogatása miatt a „Nyugdíjasokért Emlékplakett” elismerést nyújtotta át dr. Ladosné Kelemen Éva igazgatónak. Kiemelte, hogy az or-

Negyedszázados jubileum

Új helyszínt jelölt meg a Veszprémi Pénzügyőr Klub szokásos év végi összejevetelére szóló meghívója, amely a balatonfüredi APEH-üdülőbe invitálta a címzetteket. A szokatlan helyszínt rendkívüli alkalmából választották, mégpedig a klub fennállásának huszonötödik évfordulója megünneplésére.

Mint minden jelentősebb klubösszejevetelre, ezúttal is szívesen jött a nyugdíjasok közé a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Veszprém megyei Igazgatóságának pénzügyőreiből álló delegáció Stark Attila pénzügyőr ezredes, igazgatóhelyettes vezetésével. Szoros kapcsolatot ápolnak a hétköznapiakban is, a hivatásos állományú kollégák amiben csak tudják, segítik a klubot.

A jeles évfordulóra elfogadta a meghívást dr. Balogh György nyugállományú pénzügyőr altábornagy, volt országos parancsnok, akit régi, baráti kapcsolatot fűz Horváth Károlyhoz, a klubalapítók egyikéhez. Megérkezett Ferencsik Éva, a Veszprémi Adóügyi Klub vezetője klubtársával, Nagy Lászlóné Sacival együtt. Még két vendég volt hivatalos Veszprémből, Sente József, a Veszprémi Nyugdíjasok Vezetői Fórumának elnöke és Török Lajos, a Veszprémi Nyugdíjasok Érdekvédelmi Egyesületének elnöke.

Hosszú és alapos felkészülés előzte meg Horváth Károly alapító atya és két évtizeden át klubvezető Beszámoló emlékezés című előadását. Minden vendég nyomtatott formában és DVD-mellékletben kapta meg a klubtörténetet írásban és fényképekben. A 87 esztendő Horváth Károly kitűnő összeszedettségével, választékos beszéddel kápráztatta el a jelenlévőket Az előkészítésben és a lebonyolításban múlhatatlan érdemeket szerzett a szolgálati járadékos Varga Tamás klubtag.

Negyed század alatt törvényszerűen változott a tagság összetétele. Ketten vannak még köztünk a tizenkilenc alapító tag közül. Megható pillanatokat élhattunk át az elhunytakra való emlékezés során. Veszprém, Pápa, Tapolca nyugdíjas pénzügy-

őreit fogja össze a jelenleg huszonöt főt számláló klub. Létszám-bővítés itt is csak a szolgálati járadékos kollégák csatlakozása révén képzelhető el idővel.

Hozzászólásában dr. Balogh György és Sente József köszöntötte a klubot a negyedszázados évforduló alkalmából. Amikor Zimonyiné Kishonti Judit klubvezető jelt adott, Horváth Lujza beszípkázott a tűzijátékos ünnepi tortával.

A fényképek és az emléklapok segítenek majd felidézni ennek a szép decemberi délutánnak az ünnepi hangulatát. Szerezzük köszöntjük a Veszprémi Pénzügyőr Klubot, gratulálunk a negyedszázados jubileumhoz, és sok sikert kívánunk az elkövetkezendő évtizedekre!

B. Gados Júlia

Nagykanizsai klubvezetőváltás

Meghívást kaptam és éltem is vele, hogy Kanizsára menjek, ahol Takács Elemér úgy döntött, hogy lemond a klubvezetésről, és utódjául már korábban kinézte Csaba Zoltánt, aki szintén a Letenyi Vámhivatalnál szolgált. Szerintem jól választott. Zoli egy agilis fiatalember, aki új szelet tud hozni a klub életébe.

Elemér nagyon sikeres klubvezető volt, és jól irányította a kanizsai klubot, de elmondása szerint belefáradt már a munkába. Elmondta továbbá, hogy 21 év alatt több mint 120 000 Ft postaköltséget spórolt meg a Vám- és Pénzügyőrségnek, most már NAV NYOSZ-nak. Erre csak egy öreg finác képes. Én még emlékszem, hogy a borítékot kifordították, az indigót megmelegítették, hogy újból fel tudják használni. Ebben született bele Elemér is, és ennek megfelelően járt el a nyugdíjasklub esetében.

Húsz fő jelent meg a rendezvényen. Hatan jelezték, hogy szándékuk szerint ott lennének, de más elfoglaltságuk miatt nem tudnak részt venni ezen a jeles eseményen. Elemér elmondta, hogy ez rendben is van, aki felhívta és jelezte, hogy nem tud eljönni, az őt idézem „rendben van”. De, aki még arra

sem vette a fáradságot, hogy telefonáljon vagy egyéb módon kimentse magát, az bizony „nincs rendben” – ebbe fáradt bele szegény Elemér.

A búcsúbeszéde előtt megkérte a megjelenteket egyperces néma felállásra – az elhunyt kollégákra emlékezve adóztunk az emléküknél. Ezután sorrendben először Takács Elemér mondott pár értékes gondolatot, majd őt követte Csaba Zoltán új klubvezető felszólalása. Mint egykor Anglia miniszterelnöke, csak „vért és könnyeket ígért”. (Nem kell komolyan venni, csupán nagyobb aktivitást vár el.) Ezek után mondtam pár gondolatot mint régiófelelős, és átadtam a NAV NYOSZ elnökségének üdvözlését a megjelenteknek.

Közben megérkezett az aktív állományból a vámszaki részért felelős Nyakas István pénzügyőr ezredes, a NAV megyei igazgatóhelyettese, aki nagyon átfogó tájékoztatást adott az adott helyzetről. Ezek után egy jóízű ebéd várt bennünket, meg a jelenléti ív, amit mindenki aláírt, majd a jegyzőkönyvezető részére (Hidvégi) átadtuk. Jókat tudtunk ezek után anekdotázni és megígértem, hogy a kistolmácsi rendezvényen is ott leszek, mert nekem Kanizsa a szívem csücske! Busszal jöttem és mentem, a menetrend miatt ott kellett hagynom a társaságot, amit nagyon sajnáltam. Megállapítottam újból, hogy jó volt együtt!

Rózsa Róbert
régiofelelős

Országos fináncnap

Az egykori 15. sz. Vámhivatal munkatársainak éves találkozóiból fejlődött ki az országos fináncnap dr. Balogh György altábornagy, korábbi országos parancsnok indítványára. Évek óta ősszel Pasarétre várják a testület nyugdíjasait az ország minden szegletéből. Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy ide vámosokat és pénzügyőröket, volt nyomozókat és persze polgári alkalmazottakat egyaránt várnak! A hajdani országos találkozókkal szemben ez már önköltséges, ami azzal a lehetőséggel jár, hogy akár házastársat is el lehet hívni.

Remek volt a hangulat Pasaréten, amelyhez a Pénzügyőr Zenekar néhány zenésze is hozzájárult. Szeretettel köszöntöttük a „nagy öregeket” körünkben. Örültünk a kilencvenedik

életévét éppen betöltő Nagy Kálmán, a nyolcvanas éveit taposó Borbély Ferenc, Budavári József, Sárosi Gyula, Melis András, Szűcs Gyula, Bukovics Benjámin és az őket lassan beérő többiek jelenlétének. Az azóta elhunyt Bányai László is ott volt a társaságunkban. Ide még Laczkovszky Joli, Sidó Trudi, Bedő Vera is eljött találkozni a régi kollégákkal. Mellettük Faragóné Klári és Kazinczi Jutka Szobról, Horváth Lujzi Veszprémből, Győrből Jáni Lajos és csapata, Komáromból Szegedi Gyula és kollégái, Rozsnyai Géza pedig Szerencsről tisztelte meg a rendezvényt jelenlétével a budapestieken kívül. Lassan-lassan bővül a kör, bátran jelentkezzenek az őszi felhívásra máshonnan is!

-dos

Karácsonyi ajándékok?

Pasaréten látta vendégül a KEKI a budapesti és dunakanyari nyugdíjasokat, a szokásos év végi találkozó alkalmával. Csak a vám- és pénzügyőrség nyugdíjasai voltak hivatalosak, az adósokat másik napra invitálták. Szóval, magunkban voltunk úgy százharmincan, a földszinti és az emeleti étteremben elosztva.

Gondolom, ez lehet az oka annak, hogy ezen alkalmakkor semmilyen műsort nem kapnak a budapestiek, még a szervezetileg ide tartozó Pénzügyőr Zenekart sem szerepeltetik legalább néhány zeneszám erejéig...

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányításától Bakai Kristóf pénzügyőr ezredes vámszakmai szakfőigazgató és Magyar Melinda pénzügyőr alezredes a Humánigazgatási Főosztály osztályvezetője köszöntötte a nyugdíjasokat, megismerve jelenlétükkel a találkozót. A KEKI részéről dr. Bocsó Gábor pénzügyőr alezredes mint házigazda üdvözölte a vendégeket. Felszólalásában dr. Kaizinger Tibor NAV NYOSZ elnök megköszönte a nyugdíjasokkal való törődést, a Szövetségnek nyújtott támogatást, és röviden ismertette az elvégzett munkát. Érdekes módon, bár Budapesten él a nyugdíjas pénzügyőrök legnépesebb csapata, sokan közülük mégsem akarnak csatlakozni a Fővárosi Pénzügyőr Klubhoz – jegyezte meg.

Pedig többször is találkozhatnánk velük, de ha nem, hát nem... Akkor majd legközelebb megint karácsonyi ajándékai leszünk egymásnak. Teljes létszámban, ha lehetne...

-schütz

Ez egy jó csapat volt!

Novemberben az Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatóságon is megrendezték az immár hagyományos nyugdíjas-találkozót. Az innen nyugdíjba vonult több mint 300 munkatárs kapott meghívót az összejövetelre. A meghívottak közül több mint 160 fő jelezte részvételi szándékát, és a rendezvényen végül is több mint 130-an jelentek meg a NAV Dózsa György úti SPIRÁL Iroda-épület konferenciatermében. A meghívott nyugdíjasokon kívül részt vett az igazgatóság igazgatója és igazgatóhelyettesei, a NAV NYOSZ elnöke, a régiófelelős, a Szociális és Kegeleti Bizottság elnöke, és a klub vezetője. A rendezvény háziasszonya dr. Magyar Éva főosztályvezető volt.

Az összejövetel a vendégek bemutatását követően a Pénzügyőr Zenekar fúvósötösének nagy sikerű műsorával kezdődött, majd Vörös Attila igazgató köszöntötte a nyugdíjasokat, röviden beszámolt az igazgatóság elmúlt évének eredményeiről, és ismertette az új feladatokat, amikkel szembe kell nézni a következő időszakban. Ezt követően dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke tájékoztatta röviden a nyugdíjasokat a Szövetség mun-

kájáról. A továbbiakban a Szociális és Kegeleti Bizottság elnöke ismertette a bizottság feladatait, majd ezt követően a klub vezetője tájékoztatta a megjelent nyugdíjasokat a klubban folyó életéről, és kérte a még nem tagokat, hogy ne hezitáljanak, lépjenek be soraikba, mert tartalmas programokkal várják jövőre is a tagokat.

Ezen rövid ismertető után állófogadásra invitálta a háziasszony a meghívott nyugdíjasokat, akik így most már felszabadultan, nyugodt lelkiismerettel a beszélgethettek, mivel ezt addig sutogva tették a széksorok között. Jó volt látni, hogy a rég nem látott munkatársak milyen örömmel üdvözölték egymást. Előkerültek az okostelefonok, amikből az unokák, gyerekek fényképeit „előhúva”, ragyogó arccal mutatták büszkén a képeket egymásnak.

Köszönjük az igazgatóság vezetőinek, hogy megszervezték ezt a találkozót, és köszönjük a megjelent nyugdíjasainknak, hogy jelenlétükkel is bizonyították: ez egy jó csapat volt!

Veress László
klubvezető

Pályázati pénzforrás

Az államháztartástól a családi gazdálkodásig nélkülözhetetlen a fennmaradáshoz szükséges bevétel, s fontos annak mértéke. Ez vonatkozik a nyugdíjasklubokra is. A NAV NYOSZ-on keresztül kapott NAV-támogatás, a tagdíjak és esetleges adományok mellett azonban létezik egy újfajta – igaz, fáradságosabban elérhető – pénzforrás, a pályázati lehetőségek révén. Szövetségünk működött egy ezzel a területtel foglalkozó bizottságot, amelynek vezetőjét, Horváth Attila bizottsági elnököt kérdezzük tevékenységükről.

– *Milyen céllal alakult meg a Pályázati Munkabizottság?*

– Három évvel ezelőtt a Pályázati Munkabizottság három célt tűzött maga elé: elsősorban megpróbálja bővíteni a Szövetség forrásait, másrészt felhívja a klubok figyelmét a pályázati és támogatásszerzési lehetőségekre, szükség esetén ehhez segítséget nyújt, harmadrészt felhívja a klubtagok figyelmét egyéni pályázati lehetőségekre, elnyerhető támogatásokra.

– *Sikerült-e megismertetni a klubokkal a pályázásban rejlő lehetőségeket? Milyen eredménnyel jutottak ily módon plusz-bevételekhez?*

– A klubok felé a többletforrásokhoz jutás lehetőségének megismertetése többféle módon kezdődött el. Felmérést készítettünk, hogy melyik klub próbálkozik, melyik vár a sült galambra és melyiknek nincs lehetősége (mert szerény az önkormányzat költségvetése, abból sok szervezetet támogat, nem megyesékhelyen működik, nincs alkalmas ember a pályázat összeállítására stb.). Az első csalódás akkor ért bennünket, amikor kiderült, hogy a kluboknak csupán mintegy 40 százaléka válaszolt. A válaszadók közül viszont sokan nem is terveztek ilyen lépést, mondván, eddig is megkapták a Szövetségen keresztül a NAV-támogatást. Aztán, ha nem jöttek ki belőle, mentek kuncsorogni a gazdasági felelőshöz, az elnökség valamelyik tagjához. Régen sokszor sikerrel. De a visszajelzésekben pozitív példák is voltak, melyeket igyekeztünk megismertetni minden klubbal, e-mailben, gyűléseken élőszóval. Ennek hatására némileg emelkedett is a próbálkozók száma. A próbálkozások zömét siker koronázta. A formák rendkívül változatosak. Vannak pályázatok, vannak támogatási kérelmek az illetékes önkormányzat felé, vannak személyes kapcsolaton alapuló pénzbeli és tárgyi vagy szolgáltatási támogatások. A pénzbeli támogatások mértéke eltérő, van 50 ezer, és van 200 ezer forintos is. A kapott szolgáltatások az éves fűdöbérlettől, a színházjegyeken, múzeumi belépőkön keresztül a „klubhelyiség” rendelkezésre bocsátásáig rendkívül változatosak. Problémát jelent, hogy a nagy pályázatokra csak jogi személyek pályázhatnak, márpedig a klubok nem azok. Ha egy klub pályázna egy kiírássra és a Szövetség adná hozzá a nevét, akkor ez kizárná, hogy ugyanarra másik klub mozdulhasson, hiszen egy lehetőségre egy civil szervezet egy pályázatot adhat be. Néhány klub olyan megoldást talált, hogy a székhelye szerinti városi nyugdíjas szervezet égisze alatt pályázik, és a kapott támogatást is ott számolják el. Ezek a mi könyvelésünkben meg sem jelennek. Összegezve, van látható jele a klubsztintű próbálkozásnak, de nem látszik a régiószintű összefogás, a szolidaritás, amely bevonhatná a nem megyesékhelyen működő, vagy más miatt korlátozott lehetőséggel rendelkező klubokat is a reménybeli próbálkozásokba.

– *Hogyan értékelhető a Pályázati Munkabizottság tevékenysége?*

– Az első évben 11 fő munkabizottsági tag közreműködésével kezdtük meg a munkát. A bizottság (Varga István debreceni klubvezető, a bizottság tagja vezetésével) a honlapon rendszeresen tájékoztatást tett közzé a magánszemélyek számára elér-

hető lehetőségekről, azonban – és ez volt a második csalódás – nem mutatkozott rá „kereslet”, így a téma körülbelül egy év után elhalt. A munkabizottság minden évben pályázatot adott be a Nemzeti Együttműködési Alap pályázati kiírására, a Szövetség központi rendezvényeinek, működési költségének finanszírozására. Arra büszke vagyok, hogy mindegyik pályázat hibátlan és támogatott lett, azonban, mint azt már korábban, más fórumon mondtam, várólistára került. Ez azt jelenti, nyertünk is meg nem is, mert pénzt csak akkor kaptunk volna, ha az előttünk lévők visszalépnek, vagy valamiért kiesnek a körből. Idén is próbálkoztunk, pályáztunk 3,74 millió forintba, megítéltek 2,5 millió forintot, és láss csodát, vagyis inkább már nem is csoda, újra várólistára kerültünk. Be kell vallanom, tanácstalan és csalódott vagyok. Nem tudom mi a gond: szervezetünk súlytalan, vagy a céljaink nem támogatandók, vagy kevés embert érintenek? Most ismét jön az éves aprómunka. Figyelni a pályázatokat, lehetőségeket. Megkereséseket, kérelmeket írni. Nyelni nagyot, mikor megérkezik az elutasítás, mérgeledni, ha válasz sem érkezik, de másnap újra rászívódni a témára, és újra és újra próbálkozni másutt. Újabb személyes kapcsolatokat keresni, azokon keresztül próbálkozni nem magunkért, valamennyiünkért. Ezeknek a próbálkozásoknak már több az eredménye. Találtunk olyan lehetőségeket, személyeket – részben kitarító kísérletezéssel, részben személyes kapcsolatok révén –, akik támogatásban részesítették a Szövetséget. A SPAR minden évben 50 000 forinttal járul hozzá a rendezvényeinkhez, a Béres Alapítvány étrend-kiegészítőkkal, az aktivitást javító készítményekkel, a Nemzeti Színház jegyekkel, a Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum belépőkkel, szállodai éjszakákkal teszi változatossá a rendezvények díjazását, a résztvevők szórakozását, egészségének megőrzését. Ezek összeített értéke is több millió forint. Azt is eredménynek könyvelem el, hogy – mint katalizátor és mint szervező – a munkabizottság alapfeladatain kívül közreműködött a nyárbúcsúztató és főzőverseny, s a Senior tízpróba létrejöttében, ezáltal új hagyományok teremtésében. A korábban említett 11 fő, különböző okok miatt, fokozatosan lemorzsolódott, jelenleg Bozányné Rita, Gregorné Ili, Veress László és személyem, valamint „külsősként” Varga István, tehát mi, négy és felen próbálkozunk, hogy jussunk valamire.

– *Szükséges-e bármin is módosítani a jövőt illetően?*

– Egyrészt azon a mentalitáson, hogy a tag mindent elvár a klubtól, Szövetségtől, (támogatást a NAV-tól), de kevesen akarnak érte tenni. Az lehet, hogy a megmaradt munkabizottsági tagok hozzáállásuk révén rezervátumba, múzeumba valók, mert már nem divat a közösségi érdeket az egyéni érdek elé, vagy legalább mellé helyezni, de bízva egymásban, a siker minimális reményében is végezzük, amit vállaltunk. Próbáltunk tagokat toborozni, eddig sikertelenül, de ebbéli reményünket sem adtuk fel. Várjuk a vállalkozó társakat, netán ötleteket, tanácsokat.

– *Sok sikert kívánunk a munkához!*

B.G.J.

ELISMERÉSEK

Január 26-a, a Nemzetközi Vámnapi alkalmából dr. Sors László államtitkár úr, a NAV vezetője

Babinyecz Gábor nyugalmazott pénzügyőr zászlós urat (Győri Pénzügyőr Klub) a Szent Máté érem arany fokozata, **Csik István** nyugalmazott pénzügyőr százados urat (Fővárosi Pénzügyőr Klub) soron kívüli előléptetés elismerésben részesítette.

További támogató segítségükre számítva, gratulálunk az elismerésben részesülteknek!

Klubvezetőváltás

Több klubban is vezetőváltás történt a közelmúltban. Ki hosszabb, ki rövidebb idő után fejezte be az önkéntes munkát. Mindannyian áldozatot hoztak egy kis közösségért, amiért elismerés és köszönet illeti meg őket úgy a klubtagok, mint a NAV NYOSZ elnöksége részéről.

Leköszönő klubvezetők: Gáspár Gábor (Pest m. Adóügyi Klub), Takács Elemér (Nagykanizsai Pénzügyőr Klub), Stromájer Ferencné (Somogy megyei Adóügyi Klub), Gyurity Bertalan (Mohácsi Pénzügyőr Klub).

Új klubvezetők: Kormosné Takács Tünde, Csaba Zoltán, Vajna Ferencné, (Mohácson még nincs utód).

Köszöntjük az új klubvezetőket, és sok sikert kívánunk a munkájukhoz!

Sokat tehetnének maguk a klubtagok is azért, hogy ne égjén ki, ne veszítse el a kedvét ettől az áldozatos munkától a klubvezetőjük. Minimális elvárásként sokszor annyi is elég lenne, ha egyáltalán elegendő részt vennének a gondosan megtervezett programokon...

Adventi Jótékonysági Forratag

Immáron hatodik alkalommal rendezték meg Kelebián az Adventi Jótékonysági Forratagot december 21-én, a karácsonyi ünnepek közeledtével! Ez az alkalom valóban arról szól, hogy jó szívvel lehet támogatni a rászorulókat és a település összetartozását szolgáló különféle rendezvényeket! Ki, amihez ért, azzal készül és vesz részt a forratagban. A helyi önkormányzat disznótoros kóstolóval, a Karitás Egyesület süteményekkel és forró puncssal, teával, a Nyugdíjas Egyesület karöltve a NAV-os klubbal forralt borral, teával. Van, aki karácsonyi mézeskalács figurákkal, van, aki fagrávirozással, mások pedig saját kezűleg készített díszítárgyakkal, különféle csecsebecsékekkel.

A támogatásokból szokták szervezni és finanszírozni a gyerekeknek a nyári ökomenikus kézműves tábor, amit a településen működő három egyház lelkes képviselői nagy-nagy szeretettel és odaadással végeznek! A Karitás Egyesület ilyenkor is gyűjt adományokat, főként tartós élelmiszert, amit azután kis csomagok formájában kiosztanak a rászorulóknak. Az adományozók bográcsban főzött egytálételre válthatják be a cserébe kapott vacsorajegyet. Ez általában halászlé szokott lenni.

Kora délutántól késő estig folyamatosan zajlanak a kulturális és szórakoztató programok. A gyerekeknek a Községháza udvarán rendezték be játszóházat, ahol különféle játékokban vehettek részt és kihancúrozhatták magukat. Folyamatosan működött a lovas kocsis Mikulás-járat, amely természetesen a Mikulással együtt fuvarozta a gyerekeket és kísérőiket a falu utcáin. A Krisztus Király-templomban 15 órától színvonalas műsor vette kezdetét. Először az óvodások műsorát tekinthette meg a nagyjérdemű, majd a helyi Apostoli Gyülekezet bábjátékával folytatódott a délután.

Ezt követően a Pénzügyőr Zenekar adott egy félórás, nagy sikerű koncertet Kapi-Horváth Ferenc vezető karmester úr vezényletével, amelynek repertoárja a közelgő ünnephez kapcsolódott: Vivaldi: *A tél/Largo*, Haydn: *Szent Antal-korál*, Mozart: *Ave verum corpus*, Richard Strauss: *Szerenád*. Karácsonyi énekek: *Ó gyönyörű szép, Dicsőség a mennyben, Mennyből az angyal, Isten, gyermek, Joy to the World, Hark the Herald Angels*.

A fergeteges siker miatt még egy ráadás számot is elő kellett adniuk kitűnő zenészeinknek! Ezúton is köszönetemet fejezem ki a zenekar tagjainak és az engedélyező előljáróknak, hogy megtisztelték kis falunkat!

Horváth Zoltán

Ismét pályázati pénzzel...

A Fejér Megyei Adóügyi Klub tagjaiként ismét útra keltünk, hogy az önkormányzattól nyert pályázati pénzt tartalmasan költsük el. Így került sor háromnapos kirándulásunkra a Somogy megyei Nagyatádra.

Az első nap Várdára vezetett az utunk. Itt található Szász Endre festő- és grafikusművész rezidenciája. A Kastélymúzeumban kiállítás látható a művész alkotásaiból. A művészeti élmények sora folytatódott, amikor a község polgármestere fogadott bennünket, és nagy büszkeséggel bemutatta a Közkincsházat.

E kirándulás után elfoglaltuk szálláshelyünket Nagyatádon. Délután felkerestük a helyi gyógyfürdőt, és ott pihentük ki a nap fáradságait. Este a finom vacsora után szellemi vetélkedőre invitált bennünket a hotel animátora. Nagyon jó hangulatban fejeztük be a napot.

Második napi cél Kisbajom volt, ahol a polgármester asszony kalauzolt minket. Ez a több mint 600 éves falu Dél-Somogy egyik leghangulatosabb települése. A látnivalók után lovas kocsival körbejártuk a falut, majd utána egy kis sétát tettünk a határban elterülő erdőben. Visszatérve szállásunkra azonban nem volt pihenő, mivel este táncmulatság vette kezdetét, ahol természetesen mi is aktívan részt vettünk. Érdekes módon itt senki nem volt fáradt és senkinek nem fájt a lába, dereka.

Gyorsan elérkezett kirándulásunk utolsó napja. Délelőtt egy kis városnézésen vettünk részt, majd megtekintettük a nemzeti közeli faszobrásztábor alkotásait, a belvárost és a piacot. Búcsút mondva Nagyatádnak, utunk utolsó állomása Szenna volt.

Gyorsan repült az idő, és ezzel végére is ért Somogy megyei látogatásunk. Nagyon sok élménnyel feltöltődve és rengeteg új ismerettel gazdagabban tértünk haza.

Höflinger Józsefné
vez. tag

Eszéki fények

A pécsi adós klub szervezésében a vámos csapattal karöltve Eszékre indultunk. Az adventi hangulat megalapozását a lélekmelegítő pálinkát követően egy jó csúzai ebéddel kezdtük a napot. Csúza nevezetessége a hírek szerint a gasztronómia. Erről meg is győződöttünk a Kovács Csárdában a javasolt halas vagy húsos menü elfogyasztásával. A halászlé után még háromféleképpen sült halat kaptunk és túros rétest, de a húsos menüt fogyasztók sem panaszkodtak.

Eszéken először a két templomot, a Szent Kereszt ferences templomot és a Szent Péter és Pál-székesegyházat néztünk meg. A helyi idegenvezető szavait régiófelelősünk, Barics Ferenc fordította és segítette a szervezést, amit nagyon köszönünk.

A Szent Kereszt ferences templom helyén már a XII. században is állt templom, ami a török időkben elpusztult, romjai a Szent József-oltár előtt láthatók. A főoltár gyűdi Szűzanya-szobrot már Gyűdön is nagy tiszteletben tartották, ezért a Rákóczi szabadságharc idején Siklósról majd Eszékre menekítették. A veszély elmúltával azonban az eszékiek már annyira megszerették a szobrot, hogy a Szentszék jóváhagyásával nem adták vissza. Úgy tartják, a délszláv háborúban is megvédte Eszéket.

A Szent Péter és Pál-székesegyház hárommillió vörös téglából és kőből épült monumentális neogótikus épület. 1900. május 20-án szentelte fel Strasszmayer püspök. Kívülről keresztforma, belül háromhajós épület. 33 színes üvegablaka elkápráztat. A délszláv háborúban mindkét templom több találatot kapott, a ferences templomban ezek jó részét már kijavították, a vörös templomban még keresik a pénzforrást rá.

Ezután a várnegyedben az adventi vásári forgatagban fogyaszthattunk kedvünkre forralt bort, forró csokit, esetleg harapnivalót. Gyönyörködhattunk az adventi díszekben és fényekben.

Reméljük, 2020-ban is hasonló jókban lesz részünk!

Katona Erika
Pécs

Múltból a jövőbe

A Győri Pénzügyőr Klubban minden évben az első találkozón a programtervnek megfelelően elhangzik az éves értékelő beszámoló, majd az adott évre tervezett munkaprogram elfogadása ezt követően történik. A sorrendhez igazítom beszámolómat is.

Győr Eszperantó utcai parancsnoksági épület második emeleti előadótermében gyülekeztek a klubtagok, előkészítve a poharakat, a sós és édes süteményeket, italokat az ünnepélyes alkalomra. Közben megérkeztek a meghívott vendégeink, dr. Kaizinger Tibor NAV NYOSZ elnök, Horváth Attila alelnök, Bozányné Nemes Rita titkár, Szentesné Gulyás Katalin a győri adós klub vezetője. Megtisztezték jelenlétükkel a találkozót Mogyorósi Attila pénzügyőr elzredes, NAV igazgatóhelyettes és Kucsera Ferenc alezredes urak.

Bárkovics Sándor, a Győri Pénzügyőr Klub elnöke köszöntötte a megjelenteket. Kiemelte, hogy sikeres évet, gazdag programot zártunk, mely köszönhető az adós nyugdíjas csoporttal való jó együttműködésnek is. Kifogásolta azonban a térségünkben lévő nyugdíjasok érdektelenségét, főleg a hegyeshalmi és a rajkai térségből, annak ellenére, hogy a jó közlekedési lehetőségek adóttak. Babinyecz Gábor gazdasági vezető beszámolt az eltelt év pénzügyi helyzetéről, az előadóteremben lévő zárható szekrényben tárolt relikviák megtekinthetőségére hívta fel a figyelmet, majd átadta a szót a klub kulturális felelősének Jáni Lajosnak, azaz nekem.

Előadásomban beszámoltam az elmúlt évi kulturális programjainkról. Ez évi programunkban is szerepel kihelyezett

klubfoglalkozás, önköltséges kirándulások, túrák, közös kirándulások a Győri Adóügyi Klub tagjaival. A munkatervünkben 2019. évben vállalt 13 kulturális program fele az adós klubbal történt közös szervezéssel valósult meg. Gazdag programjainkról élménybeszámolót készítettem. Beszámolómat a jelen lévő tagság egyhangúlag elfogadta, majd rátértem az ez évi programunk tervére, amit a tagság szintén elfogadott.

Hozzászólásában dr. Kaizinger Tibor elnök úr kiemelte, hogy a NAV NYOSZ egyik legaktívabb klubja működik Győrben, és ezt a hozzáállást a jövőben is szeretné tapasztalni. Több felszólaló elismerően méltatta a klub gazdag tevékenységét.

Mogyorósi Attila alezredes úr, a NAV megyei igazgatóhelyettese elismerően szölt a pénzügyőrklub aktivitásáról, s kijelentette, hogy a klubhelyiséget nem kell kérni, mert az jár a nyugdíjas pénzügyőrklubnak. Az előadói teremben a klub rendelkezésére bocsátottak egy vitrint, ahol elhelyezhetjük a trófeákat, okleveleket, képeslapokat. Nagyon jó érzés megtapasztalni ezt a folyamatos törődést. Köszönjük! Kucsera Ferenc alezredes úr kijelentette, hogy mint külső pártoló tag nagyon szívesen támogatja a klub kirándulásait.

A felszólalásokat követően kiszáradt nyálkahártyáinkat kénytelen-kelletlen öblíteni kellett a klubtagok által hozott nedűvel. Ezt követően kötetlen beszélgetés kezdődött, majd az idő előrehaladtával mindenki indult haza. Személy szerint én is azzal a gondolattal indultam el, hogy bár a múlt kiesett a markunkból, de a jövő a kezünkben van!

Jáni Lajos
kulturális felelős

Átlépve a virtuális falon

Elkezdődött Szegeden is a 2020-as évi klubélet a pénzügyőr nyugdíjasklubban, amelyről tájékoztatom a kedves olvasókat. Mindenekelőtt megköszöntük Gombkötő Lajos klubvezetőnk és felesége, Marika odaadó szervező munkáját, amelynek révén összetartják közösségünket. Ezután a szokásos év eleji beszámoló következett a 2019-es év eseményeiről. Megbeszéltük az aktuális ügyeket, programokat, amelyeket majd ez évben szeretnénk együtt megvalósítani. Többek közt kirándulások, mozi, színház, fürdőzés szerepel terveink között.

Olykor azonban komolyabb témák is szerepet kapnak programjainkban, amikor kilépünk klubunk virtuális falai közül. Mint például januárban, amikor első közös megmozdulásként, a doni áttörésnél elesett hősök és áldozatok lelki üdvéért szentmisén vettünk részt a szegedi Szent József jezsuita templomban. Ezt követően a szegedi Rákóczi téren megemlékeztünk a Hősök szobránál koszorúkkal és ünnepi beszéddel a doni katasztrófa 77. évfordulóján.

Nagyon várjuk az idei év derűsebb közös élményeit is.

Bajza Lászlóné Ágnes
Szeged Pénzügyőr Klub

Ha már lúd, legyen kövér!

Januári első klubfoglalkozásunkon a fenti mondáshoz tartottuk magunkat, így több napirendi pont is terítékre került. Bevezetésként Füst László pénzügyőr alezredes úr, megyei igazgatóhelyettes köszöntötte a nyugdíjas kollégákat, és kívánt sok szerencsét, egészséget az új esztendőben. Röviden ismertette a NAV hivatásos állományára váró feladatokat, elvárásokat.

A tagdíjak beszédese következett, sajnos a létszám éppen meghaladta az egyharmadot, így pénzügyesünk, Lakicsné Éva meglehetősen gyorsan végzett a befolyt összeg könyvelésével. A nemzetközi vámnapi való megemlékezést ezúttal is Gróf Gyula klubtagunk vállalta, aki alaposan felkészülve tartotta meg élményszerű előadását, ezúttal a középkor vámszedőit előtérbe helyezve, természetesen az utódokról sem megfeledkezve.

Munkájuk elismeréseként Csécsényi Zoltán és Szalay István elismerő oklevélben részesült, majd a 2019-ben megvalósult programokról számolt be Rózsa Róbert klubvezető. Jó volt viszsza gondolni a hangulatos találkozásokra, kirándulásokra.

Szomorúságunkra három klubtagunkat is elveszítettük az elmúlt évben. Név szerint és időrendben Sümegi Lászlót, Senciczki Bélát és Fehér Lászlót, akikre néma főhajtással emlékeztünk.

A 2020. évi programtervezetet szintén klubvezetőnk terjesztette elő, havi bontásban, precíz gondossággal, amit a jelenlévők egyhangúlag elfogadtak, megállapítva, hogy idén is lesz élmény bőven, kedvünkre való. Dr. Stampfel Baláznak külön köszönet, hogy éhségünket finom szendvicsekkel csillapította, amit otthonról hozott finomságokkal egészítettünk ki, és a kitűnő italok sem maradtak el.

Jól sikerült fél napot zártunk le, és abban a reményben búcsúztunk, hogy februárban ismét jó erőben, egészségben látjuk viszont egymást.

Szalay István

Szombathelyi Pénzügyőr Klub

Debreceni ötvözet

Az adventi várakozás időszakában 2019-ben is megtartottuk évzáró összejövetelünket klubvezetőnk, Varga István szervezésével. A már 2018 óta közös klubban, egy csapatban működő pénzügyőr és a volt APEH-es nyugdíjasklub-tagjainkat december közepén sikerült ismét összehozni. Klubvezetőnk a megjelentek szívélyes köszöntése, s megnyitó beszéde után szót adott a jelen lévő régiófelelősnek, Nagy Gyula úrnak is.

A régiófelelős igen dicsérő szavakkal méltatta klubunk működését, kiemelve annak fontosságát, hogy elsőként a Debreceni Pénzügyőr Klubban történt meg a két nyugdíjas szervezet (pénzügyőri és az adóágiak) összeolvadása. Továbbá kiemelte, hogy a NAV NYOSZ nyugdíjasklubjai között milyen nagy elismerés övezi a régiókat. Ezen belül is a DEBRECEN-i klubot a kirándulások, rendezvények, megemlékezések szervezésében nagy ambícióval 2019-ben is előljárva, és értékelve a sok munkát igénylő, odaadó, példaértékű és közösségépítő munkásságunkat.

Klubvezetőnk, folytatva az este hivatalos részét, összegezte sorrendiségben az éves tevékenységünket, s előre vetítette a klubra váró további teendőket. A kerek évfordulós születinaposokat emléklappal, s szép könyvajándékkal köszöntötte.

Ezek után következhetett végre mindannyiunk számára a svédasztalos vacsora (levesek, sütek, pörkölt, rántották, köretek, sütemények), italból pedig ki-ki, amit rendelt. A finom és bőséges, jó hangulatú vacsora, valamint a poharazgatás közben baráti beszélgetések folytak, majd pedig a szórakozás gépzene mellett a késő estébe nyúlt.

Mindezek után pedig szép karácsonyt, jó ünnepléseket kívántunk egymásnak, s azt is mondhatjuk, csak így tovább, s találkozunk 2020-ban is minél előbb, jó egészségben!

Tisztelettel és köszönettel:

Gorzsás Antal

JÁRTÁL MÁR A MEZŐKÖVESDI GALÉRIÁBAN?

Szerencsére sokan vagyunk, akik bejárhattuk és megcsodálhattuk a világ sok jelentős múzeumát, de sokszor nem is gondoljuk, hogy itt Magyarországon, néha a közvetlen közelünkben milyen csodákra lelhetünk.

Így jártunk, amikor az ismereteink bővítésében nagy szerepet magára vállaló kedves volt kollégánk, a mezőkövesdi Galériába szervezett kirándulást. Több egyéb programot is tervbe vettünk, de azt hiszem senki nem bánta, hogy végül csak

a tárlat maradt, annyira elbűvölt bennünket „Mezőkövesdi” Takács István, a magyar késő barokk freskófestészet legnagyobb mesterének kiállítása. Elgondolkodtató volt számunkra, a mai kor kényelmébe sülyedt emberének, hogy egy sze-

gény parasztcsalád hét gyereke közül másodikként születve, nyomorban és nélkülözésben felnőve, önzetlen támogatók segítségével, de végül az Országos Magyar Királyi Iparművészeti Iskolában szerzett diplomát. Tehetségével számtalan elismerést és díjat nyert el szerte a világban, ám a hazai hivatalnokok „kontárnak” bélyegezték, és minden módon akadályozták és mellőzték munkáját. Kihagyták minden művészeti lexikonból annak ellenére vagy éppen azért, mert több mint 300 templom falait díszítik csodálatos freskói, oltárképei, stációsorozatai, köztük az egri bazilika kupoláját is. De gyönyörködhetünk a művész egyéb alkotásaiban is, a több mint 200 alkotást kiadvó tájkép, portré, életképekben. Szülőföldje, Matyóföld és közössége iránti szeretete érződik a képein, nagy hangsúlyt helyezve a matyó hagyományok megőrzésére.

A kiállítás gazdagságán túl hatalmas élményt nyújtott Laczkó Pető Mihály gyűjteményvezető lebilincselő előadása, aki elbeszélésével a festő egész életútját és korát elevenítette meg előttünk. A XX. század legjelentősebb magyar freskóművészeinek munkásságát, a matyók festőjének életművét méltó körülmények között csodálhattuk. Emlékezetes együtt töltött napot tudhatunk magunk mögött ismét ezzel a látogatással, amit jó szívvel ajánlok minden ismereteit gyarapítani kívánó embernek!

dr. Löffler Andrásné Judit
NAV Egri Adóügyi Nyugdíjas Klub

Séta a hegytetőn

Az Észak-budapesti Adóügyi Nyugdíjas Klubjának hét tagja vállalkozott január elején egy könnyed, rövid sétára a Normafa és a Libegő felső állomása között. Sokunk kedvence ez az útvonal, amelynek mentén érdekes emlékek őrzik a múltat.

A Normafa, a nyugalom kapuja, a Budai-hegység számos kirándulóhelyének kezdőállomása. A Normafa lejtő tetején hajdan egy vén bükkfa állt, a monda szerint Mátyás király születésekor sarjadt. Több ízben villámcsapás érte. Művészek kedvelt kirándulóhelye volt, 1840-ben itt énekelte Bellini: *Norma* című operájának nagyáriáját Klein Rozália énekesnő. Ettől kezdve nevezték Normafának. A fáoriás 1927-ben kidőlt. Emlékére új bükkfát ültettek, és egy emléktáblát állítottak. A kidőlt fatörzset a margitszigeti artézi forrás medencéjében helyezték el, hogy a mészköves bevonat örök időkre konzerválja. De megfigyeltek róla, és a vízesés falához támasztott törzset a rárakódott mészbevonat odatapasztotta a falhoz. Ma is látható. A hegytető Erzsébet királyné kedvenc kirándulóhelyének számított, látogatásaival kapcsolatban számos történet látott napvilágot. Az utókor a királyné emlékét kívánta megőrizni, ezért állította a János-hegy tetején a kőből készült Erzsébet-kilátót.

A szép, napsütéses időben az út másik oldalán sétáltunk vissza kiinduló helyünkre, s útközben megbeszéltük, hogy nagyon jó kis kirándulást tettünk, bánhatja, aki nem tartott velünk.

(Pásztor Istvánné)

Ötévesek lettünk

Nem hittük volna, hogy ilyen népszerűek lesznek a találkozásaink. Amikor alakultunk, mindössze tizenhatan voltunk, ma már hatvanhét a létszámunk. Persze, az évek folyamán többen lemorzsolódtak ilyen-olyan okok miatt, vagy elköltöztek, és néhányan örökre elhagytak bennünket.

Az eltelt évek mindnyájunk számára emlékeztetések voltak. Kilenc alkalommal kirándultunk, ebből kétszer külföldre. Látunk várakat, csodáltunk székesegyházakat, templomokat, de sokszor voltunk múzeumokban, kiállításokon. Felkerestünk történelmi emlékhelyeket, ahol leróttuk tiszteletünket. Saját magunk szerkesztettünk megemlékezést nemzeti ünnepünkre és a megemlékezésekre. Megünnepeztük a kerek évfordulókat, de a szeretet ünnepét, a karácsonyt is. A régiófelelősünk, Nagy Gyula több alkalommal is hatalmas és nagyon finom tortával kedveskedett a közösségünknek.

Farsangot szerveztünk, ahol vidám zenére „össztáncoltunk”. Nagy örömmel vettünk részt a régiós rendezvényeken (tudásvetétkedő, gulyásparti, pörköltfőzőverseny). A régiós összejövetelen az erdei séta, a jó gulyás után a vámos „fiúk” megtáncoltatták az adós „lányokat”. A programok mellett sokat beszélgetünk, főzőcskézünk vagy csak szalonát sütünk. A lényeg az, hogy mindig a jó beszélgetés és az összetartozás érzése volt. Akkor sem bosszankodtunk, amikor kiderült, hogy nincs elég kanál a revizori szálláson a megfőzött babgulyás elfogyasztásához. (Azóta vettünk saját kanalakat.)

Az évek során néhány társunkat elvesztettük. Mindig félelemmel tölt el bennünket, ha valamelyik társunk súlyos megbetegedéséről vagy kórházi kezeléséről hallunk. Ahol tudunk, próbálunk segíteni, de tolatodni sem szeretnénk.

Öt év nem hosszú idő, de számunkra az eltelt időszak csak jót hozott. Talán mindnyájan közelebb kerültünk egymáshoz, többen már a házastársukat is elhozták a klubba. Reméljük, a következő éveink is hasonló sikereket hoznak a klub számára és erősítik a tagok összetartozását.

dr. Fazekas Jánosné
klubvezető, Nyíregyháza

A paprika csodája

A Szegedi Adóügyi Klub a Pénzügyőr Klubbal karöltve tett egy rövid sétát a városban és meglátogatta Szent-Györgyi Albertnek, a város egyik legkiemelkedőbb polgárának emlékhelyeit. A két klubból huszonnégyen vettünk részt, és sok új ismerettel távoztunk a kirándulás végén.

Ha találomra megkérdeznénk az utcán járókelőket arról, ki is volt Szent-Györgyi Albert, kiderülne, hogy a neve majdnem annyira közismert, mint Puskás Ferencé, ám a tevékenysége már korántsem. A C-vitamin felfedezése, a paprika szerepe, és az ezért kapott Nobel-díja eléggé közismert, a hosszú életút eredményei és eseményei azonban már nem annyira.

Mi, szegediek igen büszkék vagyunk arra, hogy ez a nagy jelentőségű felfedezés a városunkban történt, így számos módon őrizzük a kutató emlékét. Van róla elnevezett tér és utca, közterei szobor az egyetem előtt, és két helyen emlékszóba, amelyek tömve vannak személyes tárgyakkal, oklevelekkel, fényképekkel. Amíg az orvostudományi egyetem önálló volt, addig az ő nevét viselte, ezt ma az orvostudományi kar viszi tovább, és a város egyik rendezvényközpontját is Szent-Györgyi Albert Agórának hívják.

A sikertörténet nagy nemzeti veszteségünkkel, a trianoni békediktátummal indul, amelynek következtében a kolozsvári egyetemet 1921-ben Szegedre költöztetik. Elkezdődik a szervezet kialakítása, és párhuzamosan folyik a ma is használt épület-együttes, a Dóm tér és környéke építése. Elkészültéig a város különböző pontjain működtek a tanszékek, így az orvosi egyetemi intézet a Kálvária téren álló Déri Miksa Szakgimnázium és szakközépiskola épületében. Ide hívta meg Klebersberg Kuno kultuszminiszter az intézet vezetőjének Szent-Györgyi Albertet, aki akkor Angliában kutatott. 1930-ban költözött Szegedre és 1945-ben a Pázmány Péter Egyetem Biológiai Tanszékének élére történő kinevezéséig itt élt és kutatott. Az igazsághoz tartozik, hogy a C-vitamint már korábban megtalálta és hexuronsavnak hívta, azonban elemzésre és szerkezet meghatározásra alkalmas mennyiséget nem tudott kinyerni. Mint oly sok találmánynál, itt is a véletlen játszott szerepet, ugyanis a legenda szerint nem akarta megenni a feltálat paprikát, ezért levitte a laboratóriumba elemezni. És láss csodát, olyan magas C-vitamin-tartalmú anyagot talált, amiből korlátlan mennyiség állt rendelkezésre!

1932-ben egy budapesti orvoskongresszuson jelentette be hivatalosan, hogy a hexuronsav azonos a C-vitaminnal, és ezért a felfedezésért kapta 1937-ben az orvosi fiziológiai Nobel-díjat. Mindmáig ő az egyetlen magyar származású Nobel-díjas, aki itt-hon élt és dolgozott a kitüntetés idején.

Szent-Györgyi Albert, a kutató egyébként nagyon sokszínű személyiség volt. Korát messze megelőzve az egyetemi hallgatókkal közös szabadidős programokon vett részt, Rotary Klub és akadémiái tagság, publikálások. Aktívan tevékenykedett a II. világháború idején az átállás és a kiugrás előkészítésében.

1947-ben emigrált az USA-ba és ott folytatta kutatásait. Haláláig kétszer látogatott haza, 1973-ban a Szegedi Biológiai Kutató Központ átadására, majd a Szent Koronát kísérő küldöttség tagjaként 1978-ban.

A két emlékszóba látogatható, és a színes vezetés mellett órákig el lehet merülni a rengeteg dokumentum, fénykép, oklevél tanulmányozásában. A berendezési tárgyak között, a kutató beszédének hallgatása alatt pedig egy kicsit abban a korban érezhetjük magunkat. Mindenki kapott egy Szent-Györgyi Albert idézetet a látogatás végén. A tudós egyik zseniális gondolatával búcsúzó: „Felfedezni valamit annyit tesz, mint látni, amit mindenki lát, és közben arra gondolni, amire még senki.”

Baráth Etelka
klubtag

Pályacsere

Sorozatunkban már megszólaltattunk olyan munkatársakat, akiket a sport hozott ide és tartott meg a testületben. De míg ők többnyire focisták voltak, Balogh Endre nyugálományú őrnagy egy másik sportágban, a röplabdában teljesített kiemelkedően – sikeres szakmai karrierje mellett. A termete miatt „hosszú Baloghként” ismert sport-

ember laza, vagány stílusát és jó humorát 93 éves korára sem veszítette el. Mindez azért is csodálatos, mert beteg feleségét ő ápolja, vezeti a háztartást, s ha klubnapokra már nem is jár el, de az év végi nyugdíjas-találkozóra azért eljött a kollégái közé. Amikor túl hosszú szünet után végre felhívtam interjúnk ügyében, ezzel indított „Hát, maga még él?!!!”

*

– 1927-ben születtem a békési Mezőberényben. Nekem a „világ közepét” jelentette akkor. Három testvér közül én vagyok a középső. Földet túrni nem szerettem, így édesanyám polgári iskolába íratott. Már gyerekkoromban szerettem sportolni, különösen az atlétika állt hozzám közel. 1943–45-ig repülőiskolán végeztem két évfolyamot, és ott atletizáltam. Azonban angol hadifogságba kerültem, majd hazajöve Békéscsabára mentem a MÁV-hoz dolgozni, és ott is folytattam a sportolást.

– Mikor váltott munkahelyet?

– Hirdetésre jelentkeztem 1948-ban a pénzügyőrséghez. Háromszáz fő vett részt a felvételi vizsgán. Megfeleltem, felvettek. Az alapfokú tanfolyamot a Harmat utcai Pénzügyőri Iskolában végeztem. Ott kezdtem el röplabdázni is, mert a szomszédságban lévő szovjet laktanyából rendszeresen minket kértek ki edzésekre szabadidőnkben. Jól megtanultam a játékot, tehetségesnek is bizonyultam, ezért a Pénzügyőr Sportegyesület röplabdacsapatába hamarosan felvettek. Pasaréten volt az edzés. Ezzel egy időben atlétikát is műveltem, futásban 3. helyezett voltam a Nemzeti Országos Bajnokságon. A sport végigkísérte az életemet. Akár egyesülés, akár szétválás volt a Pénzügyőrség és a Vámőrség között, én mindig a Pénzügyőrben sportoltam. A hetvenes években az NB I-ben a 7-8. helyet is elértük! Harmincéves korom után abbahagytam. Csapattársaim voltak többek között Bedőházy Zoltán (a Honvédból jött), Karácsonyi Gyuri, Kovács Sándor, Jakab Dezső, Pellei Sándor, Boros Jenő.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kérem tisztelt tudósítóinkat, hogy a 2020. júniusában megjelenő lapszámunkhoz május 10-ig szíveskedjenek eljuttatni kézirataikat, és JPEG-formátumú fényképeiket az amilapunk2@gmail.com elektronikus levélcímre, vagy a NAV NYOSZ 1093 Budapest, Mátyás u. 16. postacímre. Kérem továbbá, hogy a terjedelem ne haladja meg az egy oldalt (12-es betűméret, másfeles sortávolság), és a digitális fotók legalább 1 MB méretűek legyenek.

Honlapunk a www.navnyugdijasok.hu név alatt olvasható, és küldeményeket lehet postázni a csikbalint@gmail.com e-mail-címre. Csík Bálint szerkesztő kérése, hogy az ide küldött fotók ne haladják meg az 500 kB méretet!

– Az ötvenes évek elején többször próbálkoztak a pénzügyőrség és a vámőrség összevonásával. Két egyenruhás szervezetről lévén szó, a zöld és a barna színű egyenruha miatt érdekes helyzetek adódhattak. Önt miképpen érintette ez az állapot?

– Pénzügyőri alapfokúval egyből vámmunkára osztottak be, zöld ruhában, ami ugye a fináncok színe volt. A Fővámplótában kezdtem a szolgálatot. Egyébként mindannyian a vámhoz kerülünk erről az alapfokúról – ez volt az utolsó ilyen csoport. Egy hónapig még Hegyeshalomban is voltam vezényeltként később, a középfokú elvégzése után. Ám azonnal visszahelyeztek, amikor kijelentettem, hogy ha még egy hétig itt kell maradnom, lepattanok Ausztriába... Merthogy onnan is edzésekre, meccsekre kellett járnom Budapesre. Az osztrák vámosokkal meg nagyon jó kapcsolatban voltam, nem okozott volna gondot a disszidálás.

– Hogyan alakult a szakmai pályája?

– Kecskemétre helyeztek 1954-ben vámhivatal-vezetőnek, két-három fős hivatal élére. Hivatali gépkocsival jártam szolgálatba. Vámkezelés kapcsán ekkor ismertem meg leendő feleségemet, akivel hamarosan összeházasodtunk. A röplabda azonban mindig beleszólt az életembe! Kecskemétről rövid időn belül visszakérültem a fővárosba. Nem volt tartható az állandó ingázás – a pasaréti edzések és a hétvégi meccsek, meg a hivatali munka, no, meg a családi élet nehezen volt összeegyeztethető.

– Vámosként folytatta Budapesten?

– Nem, mivel ekkor a Pénzügyőrséghez kerültem járőrként a XI. kerületbe. 1956-ban azonban kirúgtak az akkori párttitkár, későbbi országos parancsnok jóvoltából, mert „járt a pofám”. Meccsre készültünk a Sportcsarnokban, amikor csapattársam, aki a VPOP személyzeti osztályán dolgozott, ott sündörgött körülöttem, míg végre, nagy nehezen kibökte „Bali, kirúgtak...” Minden indok nélkül hirtelen „létszám fölötti” lettem! Sportember módjára azért lejátszottam a meccset... Tudtam, hogy nem vagyok sáros, és hogy a vámosok visszavesznek.

– Hogy sikerült a „pályamódosítás”, ami ez esetben inkább testületváltásnak tekinthető?

– 1957-ben felvételiztem a vámőrséghez. Szívesen fel is vettem épp olyan kondíciókkal, mint amilyen a pénzügyőrségnél volt. Egyszerűen csak különbözeti vizsgát kellett tennem. Kezdődött a nyitás a Nyugat felé, ezért felértékelődött a vámszakma. Ekkor már barna ruhát viseltem. Az V-VI. kerületi Vámhivatalhoz helyeztek, dr. Balogh György helyettesének. Innentől kezdve soha nem tekintettem magam pénzügyőrnek, bár az 1964-es összevonás után eldőlt, hogy ha nem is zöld, de sötét lesz az egyenruhánk színe, és pénzügyőr megnevezéssel szerepelünk a szolgálati igazolványban. Teljes mértékben vámszakmai párti vagyok. Ez az igazi szakma! Sok emberi tulajdonságot megismertem hivatásom révén. Tarifális szempontból is érdekes volt, fordultos. Rengeteg ismeretet adott a tarifálásnál, áruismereti és gazdasági szempontból. Sokat vitatkoztunk rajta. Szerethető szakma volt.

– Tehát az 1964-es összevonás, a Vám- és Pénzügyőrség megalakulása után végig vámszakmai pályán maradt?

– Így igaz. Az V-VI. kerületi Vámhivatal megszűnése után a 6. sz. Vámhivatalhoz kerültem, amely országosan a legnagyobb vámhivatal volt. Ide tartozott a Nyugati, a szobi és az angyalföldi pályaudvar utas- és áruforgalma, a nagyvállalatok, mint a MASPED, az Izzó, a Délker vámkezelése. Fülöp József volt a parancsnok, akinek idővel helyettese lettem, majd nyugdíjazása után parancsnokká neveztek ki. Sok sportolót helyeztek oda, focistákat, röplabdásokat, akik délelőtt szakmai munkát végeztek, délután mehettek edzésre. Oda gyűjtötték őket egy hivatalba. Dolgoztak rendesen, sokan itt is maradtak a testületben a sportpályafutás után, többen vezetői pozícióba kerültek. Így aztán a legnagyobb vámhivatal parancsnoka lettem 1970-ben hetvenhat munkatárssal. És mindezt párttagság nélkül! „Aki nincs ellenünk, az velünk van!” – így hangzott a jelszó.

– *Úgy hallottam, jó főnök volt...*
– Igyekeztem emberségesen bánni a munkatársaimmal, de ismerték a szókimondásomat, ami esetleg nem mindenkinek tetszett. Ezt inkább a feletteseimre értem. Úgy érzem kedveltek, ámde nem szerettek a természetem miatt. 1983-ban, ötvenöt éves koromban, harmincöt év letöltött szolgálat után a 6. számú Vámhivatal parancsnokaként vonultam nyugállományba. Még öt évig külkereskedelmi vállalatoknál dolgoztam szakértőként.

– *Magánéletéről mit tudhatunk meg?*

– Két gyermekünk született, egy fiú és egy lány, három unokával ajándékoztak meg bennünket. Nagy tisztelet feleségemnek, hogy foglalkozott velük. Nagy boldogság a család! Budaörsön vettünk egy 250 négyszögöles telket, amelyre építettem egy kis faházat. Imádtam itt gazdálkodni az érintetlen természet közelében. Az évtizedek során azonban beépült a környék,

így Madárhegy már nem nyújtja azt a boldogságot, amit régen. Szeretek bevásárolni, főzni. A feleségemről lányunkkal közösen gondoskodunk. Hála a Teremtőnek és a paraszti génjeimnek, jól vagyok! Kilencvenhárom évesen persze vannak egészségügyi problémái az embernek, de ezzel együtt kell élni! Ahogy mondják, kilencven felett már minden nap kettőnek számít... Azt azért nagyon nehezményeztem, hogy kilencvenedik születésnapomon megfélekeztek rólam a nyugdíjastársaim...! A Kormányhivataltól 90 ezer forintot kaptam (mint mindenki, aki eléri ezt a kort!), a NYOSZ pedig még a telefont sem emelte fel! De, ezt csak azért említem meg, hogy hű maradjak önmagamhoz, a „nagyfőnök” Balogh Endréhez...

– *Köszönöm az interjút, olvasóink nevében is további jó erőt és egészséget kívánok!*

Bogschütné Gados Júlia

Közös tervezés

A Baranya Megyei Adóági Klub idén is megszervezte az immár hagyományossá vált év eleji vezetői megbeszélést, amelyre a Pécsi Pénzügyőr Nyugdíjas Klub vezetősége is meghívást kapott. A két klub ugyanis egy szóbeli megállapodás alapján 2012-től – Varga Imre, akkori régiófelelős közreműködésének köszönhetően – a kirándulásokon, rendezvényeken együttműködik. Ennek gyümölcse beért, hiszen minden évben közösen szervezzük a jó hangulatú kirándulásokat. Ennek apropója volt a mostani találkozó is, hiszen az idei évben is együtt szervezzük a programokat a torlódások elkerülése, illetve a tagság minél színesebb, élménydúsabb évének megszervezése érdekében.

Mind a két klub gazdag programajánlattal állt elő. Ám tekintettel arra, hogy az év meghatározott számú napból áll, továbbá az anyagi forrásaink is korlátozottak, így a feladat hosszasan fejtegetést okozott, de a végeredmény megszületett, és úgy gondoljuk, ismét sikerült egy tartalmasnak ígérkező évet előkészítenünk. A tervezet az idei első klubgyűléseken került a tagság elé.

A hivatalos teendőket rövid tapasztalatcsere, kötetlen beszélgetés, poharazgatás és vezetőtársunk már-már tavaszt idéző medvehagymás pogácsájának elfogyasztása követte. Mindkét tárgyaló fél nevében mondhatom, összejövetelünk nagyon eredményes volt.

Fischer Péter

Pécsi Pénzügyőr Nyugdíjas Klub

MAGASABB SZINTEN

Sok más városhoz hasonlóan Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzata is fontosnak tartja a szegedi időskorúak anyagi és erkölcsi megbecsülését. Itt is működik az Idősügyi Tanács, amely koordinál és szervező tevékenységével segíti a szenior egyesületek és klubok működését.

E grémium felkérte rendes tagjául Gombkötő Lajost, a Szegedi Pénzügyőr Klub vezetőjét, hogy vegyen részt a Szegedi Idősügyi Tanács munkájában 2019 és 2024 között.

A megtisztelő felkérés elismerése annak a munkának, amely nem csupán egy klub zárt körét érinti, hanem szervesen kapcsolódik a tágabb közösséghez is.

Gratulálunk, és további sikereket kívánunk magasabb szinten is!

Ősbemutató

Klubjaink egyre inkább felfedezik a Pénzügyőr Zenekart, ország-szerte meghívják különböző formációit a rendezvényeikre. A teljes zenekari hangzást azonban főként a budapestiek élvezhetik a szokásos karácsonyi, Szent Máté-napi, és nemzeti ünnepeink alkalmából adott fellépéseik során, hogy ki ne hagyjuk az öt-évenként sorra kerülő saját, jubileumi, ünnepi hangversenyeket. Különleges helyet foglal el a programok sorában a januári

vámnapi koncert, hiszen ekkor adják át a díjat, amit a zenekar tagjai titkos szavazással ítélnek oda egyik társuknak. A 2019. Év Zenésze elismerést az ütőhangszereken játszó Baráth Béla hadnagy, zenész vehette át Bakai Kristóf pénzügyőr ezredes, vámszakmai szakfőigazgatótól a koncert nyitányaként.

Nem először fordul elő, hogy ősbemutató fültanúi lehetnek a zenekar koncertlátogatói. Az idei vámnapi hangverseny résztvevői hallhatták először Kapi-Horváth Ferenc ezredes, vezető karmester, zeneszerző *Visegrádi négyek* című fúvószenekari művének egyik tételét. A mű a Nemzeti Kulturális Alap Zeneművészeti Kollégiuma által kiírt, támogatott pályázat alapján készült. Négytételű kompozíció, a tételcímek a következők: 1. Fanfár, 2. Polonéz, 3. Ábránd (a vámnapi koncerten ez a tétel hangzott el), 4. Finálé. Az ősbemutató előadásán közreműködött a Pénzügyőr Zenekar kiváló klarinétosa, Spitzer Gábor. (Az ő nevéhez fűződik a szerző másik darabjának, a *Concertino basszusklarinétra* címűnek a bemutatása is, ami még 2002-ben történt.) Mint megtudtuk a szerzőtől, a visegrádi négyek gondolata csak háttérként – apropóként – szolgált a mű megírásakor: cseh, lengyel, szlovák és magyar hangulatú dallamok felhasználásával keletkezett. Tervezik a többi három tétel bemutatását is, szintén a Pénzügyőr Zenekar előadásában. Reméljük, mihamarabb sor kerül rá! De, ez még „a jövő zenéje”...

-lia

Hosszú út megállókkal

Az 1980/1981-es Pénzügyőr Alapfokú Szaktanfolyam végzősei újra találkoztunk Budapesten a Harmat utcai Vám- és Pénzügyőri Iskolán. A találkozónk szervezését Nagy Péter, Bakos Erzsébet, Timóczki Ferenc kezdeményezték még szeptember végén, és Mattusich Mártonnal összefogva pontosítás után megjelölték a novemberi időpontot is.

A nehéz kezdés után fel-felzárkóztak a jó ügy mellé az egykori tanfolyamtársak az A és B osztályból is. Facebook-csoportot hoztak létre, amit Bakos Erzsébet működtet és gondoz, s ahová már jó néhányan becsatlakoztunk. Nagy volt mindvégig az izgalom, a sürgés-forgás, a számtalan telefonálás stb. Persze, volt is mit keresgélni utánunk széles e Magyarországon, de néhány szorgos segítő is előkerült még, s besegítettünk a kollégák felkutatásában.

Így sikerült összehozni a novemberi találkozót, amelyre 34 fő ígérkezett. Az idő azonban, hála az örök körforgásnak, nem állt meg, így a találkozás napja is hamar elérkezett. A Vám- és Pénzügyőri Iskolán fogadott és körbekalauzolt az emeleteken bennünket a jelenleg főosztályvezetői beosztásban lévő iskolaparancsnok, Szántó Zoltán ezredes úr, s adott részünkre tájékoztatást az iskola átalakulási folyamatáról, s jelenlegi, nem önálló státuszáról is.

Az ünneplésre és az ebédre már a szomszédos Seri Hotel éttermében került sor. Mattusich Márton mondott köszöntő szép beszédet, melyben külön tisztelettel is köszöntötte a meghívott és jelenlétükkel bennünket megtisztelő akkori iskolaparancsnok, Czikora András dandártábornok urat, s az osztályfőnökeinket, egyben mint oktatóinkat, dr. Balogh István alezredes és Jakab István Zoltán őrnagy urakat. Végül a távol maradt tanfolyamtársainkról osztotta meg velünk információit.

Ezek után elhunyt oktatóinkról, az iskolaparancsnokról s a tanfolyamtársainkról emlékeztünk meg Gorzsás Antal emlékező és búcsúzó beszédével. A külön asztalon elhelyezett osztálytáblánk előtt egy-egy szál fehér rózsa elhelyezésével, a bejátszott kísérezéssel, majd pedig egy-egy gyertya meggyújtásával is kellő tisztelettel, méltósággal adóztunk emléküknek.

GYÁSZ

Előző lapszámunk megjelenése óta **dr. Bábinszki Gábor** ny. pénzügyőr ezredes (81), **Mógor László** ny. pénzügyőr alhadnagy (87) veszprémi, **Bányai László** ny. pénzügyőr őrnagy (84) budapesti, **Pócsik Attila** ny. pénzügyőr törzsszázlós (60) záhonyi, **Szkárosi Géza** ny. főrevizor (81) miskolci, **Szabó Péter** ny. pénzügyőr zászlós (55) kelebíai, **Móricz Zoltán** ny. pénzügyőr százados (55), **Béres Csaba** ny. pénzügyőr százados (59) debreceni, **Szilágyi Gábor** ny. pénzügyőr főhadnagy (89) kecskeméti, **Tunyoghy Andrea** ny. rendszerfelelős (66) pécsi, **Sásdi Béláné** ny. pénzügyőr törzsszázlós (81) dunaharaszti nyugdíjasaink elhunytáról kaptunk értesítést.

Nyugodjanak békében!

a Mi lapunk

Alapítva: 1998-ban

Kiadja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége, 1093 Budapest, Mátyás u. 16. Telefon: 06/1 550-1176 • Felelős kiadó: Dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke
• Szerkesztő: Bogschütné Gados Júlia • Szerkesztőbizottság: dr. Bálint László György, Bozányné Nemes Rita, Horváth Attila, Horváth Zoltán, Untener Erika

Az emlékezés perceit meghaladva folytatódott a találkozó pezsgős koccintással, pohárköszöntővel, s a finom és igen bőséges ebéddel. Ezen örömkön túljutva következett az önbe mutatkozás, amelybe ki-ki hol röviden, hol hosszabbra nyújtva avatta be a többieket.

Az estébe nyúló beszélgetés közben az asztalokon lévő tálakon még bőséges falatok vártak a további fogyasztásra. Azokat pedig a poharazgatás, beszélgetés, emlékek visszapörgetése, élmények felidézése előtt és közben, illetve a végén fogyasztottuk el. A közben fel-felcsendülő zenére befejezésként, hazaindulás előtt még táncra is perdültek a táncos lábúak. A kedves élményt nyújtó, régi szép emlékeket megidéző találkozót azzal fejeztük be, hogy közki-vánatra azt két év múlva szeretnénk újra összehozni. Találkozónk végén a viszontlátás reményében, jó utat és jó egészséget kívánunk, az immár szépkorúvá lett osztálytársak, egymásnak.

Köszönet, forró kézzszorítás, ölelés, vállveregetés a szervezőknek, aktív segítőknél, s még külön köszönet a mindent átfogó és összerendező MM-nek!

Mi tudjuk, hogy az élet ünnepek és emlékezések, megemlékezések nélkül olyan, mint a hosszú út megállók nélkül. Találkozunk újra, gyertek el még többen 2021-ben!

Üdvözlettel és köszönettel a jó csapat nevében:

Gorzsás Antal

TISZTELT NYUGDÍJASKLUB!

Édesapám, Bányai László nyugdíjas pénzügyőr őrnagy temetése 2020. január 29-én volt a cinkotai temetőben. Nagyon sok régi munkatársát, barátját, volt parancsnokát láttam a szertartáson, és ezúton szeretném megköszönni nekik, hogy eljöttek, osztoztak mély gyászomban és elkísérték édesapámat az utolsó útjára. Szavakkal nem tudom kifejezni mennyire hálás vagyok nekik.

Külön köszönet a díszőrség tagjainak, vezetőjének és a trombitás zenész kollégának, akik jelenlétükkel nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy édesapám a testületől is méltó búcsúztatást kapjon. Kérném eljuttatni hozzájuk is mélyéges hálám és köszönetem.

Ha van rá mód, kérném Önöket, ezt a pár soros köszönetet a honlapon jelentessék meg, hogy mindenkihez eljuthasson a köszönetem, örökké hálás leszek mindenkinek.

Tisztelettel és köszönettel:

Bányai László